

Ülfetle Göremediğimiz Harika Tasarrufat

Beşeriyet fennen bu derecede terakki ettiği halde, hâlâ kalb naklini gerçekleştirme gayretiyle, yani bir insanın vücuduna nihayet hikmetle yerleştirilen bir aleti, hemcinsi olan diğer bir vücuda uydurmakla meşgul. Kalb yapmak ise beşerin hayâlinden dahi geçemiyor.

Aynı şekilde, hâlâ takma diş yapmakla meşgulüz. Hakikî bir diş yapıp, onunla insan bedeni arasındaki münasebet iplerini dokumak beşer tâkatinin çok fevkindedir.

İnsanlardaki diğer cihazlar bu iki misâle kıyas edilebilir.

Biz bir tek cihazımızın (organımızın) mislini yapamazken, bir buğday çekirdeği on tane buğday veriyor. Yani bir buğday tanesi kendisi gibi on fert yapmış oluyor.

Kendi sahasında mütehassıs olan bir göz doktorunun bütün marifeti, gözü bizlere göre daha iyi anlamak iken; **ümmî bir kadın** bir çift gözün yanında ağzı, burnu ve kulaklarıyla, kalbi, midesi ve ciğerleriyle, ruhu, akli ve hissiyatıyla bir çocuk dünyaya getiriyor.

Eğer toprağın da annenin de birer sebep oldukları ve bu harika tasarrufun sahibinin ancak umum kâinatın sâni olan Hâlik-ı Zülcelâl olduğu kabul edilmezse, akıl ne ile mutmain olacaktır?